

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I Kž-Us-105/2023-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr.sc. Lane Petö Kujundžić, predsjednice vijeća te mr.sc. Ljiljane Stipišić, Snježane Hrupek-Šabijan, Sande Janković i Tomislava Juriše, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice-specijalistice Vanje Petrović, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv osuđenog A. M., zbog kaznenih djela iz članka 91. točke 4. u vezi članka 38. Kaznenog zakona ("Narodne novine", broj: 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11. – dalje: KZ/97.) i drugih, odlučujući o žalbi osuđenika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Zagrebu broj Kv I-Us-72/2022. (K-Us-66/2009.) od 2. rujna 2022., u sjednici vijeća održanoj 19. listopada 2023.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba osuđenog A. M. kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom Županijskog suda u Zagrebu broj Kv I-Us-72/2022. (K-Us-66/2009.) od 2. rujna 2022., u postupku nepravne obnove, na temelju članka 498. stavka 1. točke 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. i 80/22. - dalje: ZKP/08.) preinačene su u odluci o kazni presuda Županijskog suda u Zagrebu od 3. studenog 2010., broj: K-Us-66/2009., preinačena u odluci o kazni presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 8. veljače 2012., broj: Kž-Us-22/2011., koja je preinačena u odluci o kazni presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 15. siječnja 2013., broj: Kž-5/2012., kojom je osuđeni A. M. proglašen krivim, zbog počinjenja kaznenih djela iz članka 91. točke 4. u vezi članka 38. KZ/97., članka 90. u vezi članka 38. KZ/97. i članka 333. stavka 3. KZ/97., sve u vezi članka 60. KZ/97., te mu je izrečena

jedinstvena kazna zatvora u trajanju 16 (šesnaest) godina; presuda Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 10. listopada 2011., broj: KO-545/2009., pravomoćna 29. listopada 2011., kojom je osuđeni A. M. proglašen krivim, zbog počinjenja kaznenog djela iz članka 224. stavka 1. i 4. KZ/97. te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju 1 (jedne) godine; presuda Općinskog suda u Bjelovaru od 28. studenog 2011., broj: K-166/2010., potvrđena presudom Županijskog suda u Bjelovaru od 28. ožujka 2012., broj: Kž-50/2012., kojom je osuđeni A. M. proglašen krivim, zbog počinjenja kaznenog djela iz članka 293. stavka 2. u vezi stavka 1. i članka 38. KZ/97. te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju 1 (jedne) godine; presuda Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 21. svibnja 2012., broj: KO-763/2011., preinačena u odluci o kazni presudom Županijskog suda u Bjelovaru od 10. travnja 2014., broj: Kž-503/2012., kojom je osuđeni A. M. proglašen krivim, zbog počinjenja kaznenog djela iz članka 224. stavka 1. i 4. KZ/97. te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju 1 (jedne) godine; presuda Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 16. siječnja 2013., broj: KO-1164/2011., preinačena u odluci o kazni presudom Županijskog suda u Zagrebu od 20. listopada 2014., broj: Kž-451/2013., kojom je osuđeni A. M. proglašen krivim, zbog počinjenja kaznenog djela iz članka 225. stavka 1. KZ/97. te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju 8 (osam) mjeseci; presuda Općinskog suda u Varaždinu od 19. veljače 2016., broj: K-821/2011., potvrđena presudom Županijskog suda u Vukovaru od 21. studenog 2016., broj: Kž-111/2016., kojom je osuđeni A. M. proglašen krivim, zbog počinjenja kaznenog djela iz članka 247. stavka 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine", broj: 125/2011., 144/2012., 56/2015. i 61/2015. – dalje: KZ/11-2) te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju 1 (jedne) godine i presuda Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 20. siječnja 2017., broj: KO-548/2013., potvrđena presudom Županijskog suda u Karlovcu od 4. veljače 2019., broj: Kž-107/2017., preinačena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 5. rujna 2019., broj: III Kr-52/2019., u povodu zahtjeva za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude, kojom je osuđeni A. M. proglašen krivim, zbog počinjenja produljenog kaznenog djela iz članka 247. stavka 2. u vezi članka 37. i članka 52. Kaznenog zakona ("Narodne novine", broj: 125/2011. i 144/2012. – dalje: KZ/11-1) te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci koje kazne se uzimaju kao utvrđene pa je na temelju članka 51. stavka 2. u vezi članka 46. stavka 3. Kaznenog zakona ("Narodne novine", broj: 125/2011., 144/2012., 56/2015., 61/2015., 101/2017., 118/2018., 126/2019. i 84/2021. – dalje: KZ/11-3) osuđen na jedinstvenu kaznu dugotrajnog zatvora u trajanju od 22 (dvadeset dvije godine) u koju kaznu mu se na temelju odredbe članka 54. KZ/11-3 uračunava vrijeme lišenja slobode od 29. listopada 2008. pa nadalje.

2. Protiv te presude pravodobnu žalbu podnio je osuđeni A. M. osobno te po braniteljici odvjetnici L. H., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08. te članka 468. stavaka 2. i 3. ZKP/08., povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s prijedlogom Visokom kaznenom sudu Republike Hrvatske "pobijanu presudu preinačiti i osuđeniku izreći jedinstvenu kaznu zatvora u skladu sa zakonom i svim žalbenim navodima, a podredno pobijanu presudu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje". S obzirom da se osobna žalba osuđenika i ona podnesena po braniteljici međusobno nadopunjuju, razmatrat će se kao jedinstvena žalba osuđenika.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Prije održavanja sjednice vijeća spis je, u skladu sa člankom 474. stavkom 1. ZKP/08., prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. Žalba nije osnovana.

6. Osuđenik u žalbi navodi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08. jer je izreka presude nerazumljiva te u pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi zašto je primijenio KZ/11-3, a ne KZ/97., odnosno razlozi za primjenu blažeg zakona u smislu članka 3. KZ/11-3.

6.1. Razmotrivši razloge pobijane presude, suprotno žalbenim navodima, ocjena je Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske da pobijana presuda sadrži jasne, neproturječne i potpune razloge o svim, za odluku, bitnim činjenicama zbog čega pobijanom presudom nije ostvarena bitna povreda postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08.

6.2. Naime, prvostupanjski sud nije trebao razmatrati i obrazlagati primjenu odredbi članka 3. KZ/11-3 jer se radi o nepravoj obnovi iz članka 498. stavka 1. točke 1. ZKP/08. pa u slučaju da je za neka kaznena djela u stjecaju primijenjen KZ/97., a druga KZ/11., što je ovdje slučaj, jedinstvena kazna se izriče po pravilima o stjecaju koje predviđaju odredbe članka 51. KZ/11-3 (Zaključak 3. Vrhovnog suda od 14. listopada 2016. broj Su-IV K-21/2016-40, dalje: Zaključak).

6.3. U tom smislu promašeni su žalbeni navodi o tome da je za primjenu zakona odlučna činjenica što su sva kaznena djela počinjena prije stupanja na snagu KZ/11. kao i pozivanje na rješenje Županijskog suda u Splitu broj Kž-415/2020-5 od 9. srpnja 2020. i presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj I Kž-432/15-4 od 3. rujna 2015, jer je u tim odlukama objedinjavana kazna za kaznena djela za koja je primijenjen KZ/97., a ne i KZ/11. pa jedinstvena kazna niti nije mogla biti odmjerena prema KZ/11. u smislu ranije navedenog Zaključka.

6.4. Slijedom navedenog, nisu osnovani niti žalbeni navodi osuđenika o povredi kaznenog zakona jer da je primjenom KZ/11-3 primijenjen zakon koji se ne može primijeniti.

7. Bitne povrede iz članka 468. stavaka 2. i 3. KZ/11-3 osuđenik ne konkretizira, a ispitivanjem presude u skladu sa člankom 476. stavku 1. točkama 1. i 2. ZKP/08., ovaj drugostupanjski sud nije našao da bi bila počinjena koja od postupovnih ili drugih povreda na koje pazi po službenoj dužnosti.

8. Oспорavajući odluku o kazni osuđenik u žalbi navodi da je ista nepravедna i previsoko odmjerena te da za odmjeravanje jedinstvene kazne zatvora ne mogu biti od utjecaja olakotne i otegotne okolnosti koje su bile uzete u obzir prilikom utvrđivanja pojedinačnih kazni za svako od kaznenih djela za koja je osuđenik ranijim presudama proglašen krivim jer da bi došlo do dvostrukog vrednovanja koje nije dopušteno pritom se pozivajući na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj I Kž-51/10-3 od 17. veljače 2010. Također, ističe da bi osude za kaznena djela prijevara i prijevara u gospodarskom poslovanju trebalo razmatrati kao produljeno

kazneno djelo jer su počinjena u kraćem vremenskom razdoblju te se radi o istovjetnim kaznenim djelima, a što nije učinjeno propustom državnog odvjetništva i općinskih sudova kao i da bi olakotnim trebalo cijeliti činjenicu što je sva kaznena djela počinio prije 14 (četrnaest) godina kada je bio mlad i neosuđivan te da je tijekom izdržavanja kazne završio više posebnih programa usmjerenih na razvijanje svijesti o pogibeljnosti činjenja kaznenih djela.

8.1. Visoki kazneni sud Republike Hrvatske nalazi da je prvostupanjski sud u točkama 6. do 6.6. pobijane presude ispravno naveo okolnosti kojima su se rukovodili sudovi u procesu individualizacije kazni izrečenih u presudama čije preinačavanje u odluci o kazni je predmet ovog postupka, a potom je uvažavajući posebnosti ličnosti višestrukog počinitelja kaznenih djela i ukupnost počinjenih kaznenih djela u skladu s člankom 51. stavak 1. i 2. KZ/11-3. osuđeniku pravilno izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju 22 (dvadeset dvije) godine, koja je veća od pojedinačno utvrđenih, a ne doseže njihov zbir.

8.2. Naime, radi se o višestrukom počinitelju različitih kaznenih djela i to protiv imovine (prijevara) i protiv gospodarstva (prijevara u gospodarskom poslovanju) koje kriminalno ponašanje je kulminiralo udruživanjem za počinjenje kaznenih djela te pomaganjem u teškom ubojstvu i ubojstvu koja kaznena djela je činio od ožujka 2008. pa do kraja 2008. što upućuje na izrazitu upornost i bezobzirnost u protupravnom postupanju, a sve s ciljem postizanja materijalne koristi.

8.3. Imajući na umu osobine ličnosti osuđenika, međusobni odnos počinjenih kaznenih djela, vrstu i vrijeme njihovog počinjenja, te vodeći računa o općim pravilima izbora vrste i mjere kazne, o svrsi kažnjavanja iz članka 41. KZ/11-3 i pravilima o stjecaju kaznenih djela, i po stavu ovog drugostupanjskog suda, jedinstvenom kaznom zatvora u trajanju 22 (dvadeset dvije) godine izražena je jasna društvena osuda zbog počinjenih kaznenih djela te će tako odmjerena kazna utjecati na osuđenika da ubuduće ne čini kaznena djela, kao što će utjecati i na sve ostale da ne čine kaznena djela te na svijest građana o pogibeljnosti kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja te omogućiti počinitelju ponovno uključivanje u društvo.

9. Suprotno žalbenim navodima osuđenika, kod odmjeravanja jedinstvene kazne u smislu članka 498. stavka 1. točke 1. ZKP/08. ne utvrđuju se nove činjenice koje bi bile odlučne za odmjeravanje kazne već se uzimaju u obzir samo činjenice koje su utvrđene u kaznenim postupcima i presudama koje su predmet objedinjavanja pri čemu odluka o kazni mora izražavati individualiziranu, zakonom predviđenu društvenu osudu zbog konkretnih kaznenih djela.

9.1. S obzirom na odredbe članka 51. stavaka 1. i 2. KZ/11-3, žalbeni navodi o urednom tijeku izdržavanja kazne i uspješnost provedbe pojedinačnog programa izvršavanja kazne zatvora nisu od utjecaja na pravilnost prvostupanjske presude jer se radi o okolnostima koje će biti cijeljene prilikom primjene odredaba o uvjetnom otpustu iz članka 59. KZ/11-3, kada se za to steknu uvjeti.

9.2. Pritom se napominje osuđeniku kako svrha primjene odredaba o izricanju jedinstvene kazne pri stjecaju kaznenih djela kod tzv. nepravne obnove kaznenog postupka iz članka 498. stavka 1. točke 1. ZKP/08. nije ublažavanje kazne, već

potreba da se prilikom izricanja jedne jedinstvene kazne vodi računa o specifičnosti višestrukog počinitelja različitih kaznenih djela i međusobnom odnosu tih djela, imajući u vidu vrstu i vrijeme njihovog počinjenja, s primarnim ciljem da se jedinstvenom kaznom postigne svrha kažnjavanja.

10. Slijedom svega navedenog, kako pobijana presuda žalbenim navodima nije s uspjehom dovedena u sumnju, trebalo je na temelju članka 482. ZKP/08. odlučiti kao u izreci ove presude.

Zagreb, 19. listopada 2023.

Predsjednica vijeća:
dr.sc. Lana Petö Kujundžić, v.r.

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od petnaest (15) dana od dana primitka pisanog opravka. Žalba se podnosi Županijskom sudu u Zagrebu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o njoj u trećem stupnju odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske.